

Rozlúčka s prof. MUDr. Jankou Jakubíkovou, CSc.

(24. 6. 1952 Modra – 30. 10. 2012 Bratislava)

Pediatr. prax, 2012, 13(6): 278

Dňa 30. októbra 2012 nás nečakane na vrchole životných síl navždy opustila profesorka Janka Jakubíková. Bola nielen uznávanou odborníčkou vo svojom odbore, lekárkou a učiteľkou, ale aj našou kolegyňou, spolupracovníčkou, priateľkou. Profesorka Janka Jakubíková bola aj aktívnou členkou redakčnej rady nášho časopisu *Pediatrica pre prax*. V mene všetkých kolegov a priateľov z redakčnej rady vzdávame česť jej pamiatke, a keďže nájsť tie správne slová na vyjadrenie straty a bolesti je veľmi ťažké, dovoľujeme si na tomto mieste uviesť prejavy, ktoré odzneli na poslednej rozlúčke s profesorkou z úst jej najbližších spolupracovníkov – prof. MUDr. Milana Profanta, CSc., predsedu Slovenskej spoločnosti pre otorinolaryngológiu a chirurgiu hlavy a krku, a od MUDr. Romana Staníka, primára Detskej ORL kliniky v Bratislave.

za redakciu časopisu *Pediatrica pre prax*
prof. MUDr. László Kovács, DrSc., MPH
predseda redakčnej rady

Zlá správa je ako rakovina. Zasiahne, ublíži a šíri sa všetkými smermi. Akoby vravela: „Tak som tu a vysporiadaj sa so mnou“. Možno jej chvíľu neveriť, ale vždy nás dobehne a čoskoro presvedčí, že to myslí vážne. V utorok 30. októbra 2012 umrela profesorka Jakubíková. Bolestivá novina pre jej najbližšiu rodinu, priateľov, kolegov, spolupracovníkov. V plnom pracovnom nasadení si, akoby nachvíľku, odskočila riešiť svoje zdravotné problémy. Plná optimizmu oznamovala, že jej pevná vôľa, odhodlanie a pozitívne životné naladenie prekonajú tento neuh a o pár dní je naspäť pri svojej rodine, svojom kolektíve, pacientoch, vede. Osud urobil tak, ako už neraz. Nečakane zvrtol koleso dejín smerom, akým by to nikto nepredpokladal.

Dnes si ešte ani nevieme domyslieť, koľko zodpovednej práce, rozhodnutí, posudkov, skúšok, školení, prednášok, publikácií realizovala v prospech otorinolaryngológie, Lekárskej fakulty UK, SZU, svojich bezprostredných kolegov na Klinike otorinolaryngológie DFNSP, školencov, študentov a kolegov v otorinolaryngologickej obci. A to sú len jej profesionálne záväzky. Nečakaná strata najbližšieho v rodine bolí určite najviac a rozjatrená rana sa hojí pomaly a ťažko. Janka Jakubíková sa celý svoj profesionálny život venovala detskej otorinolaryngológii. Jej postupný odborný rast presvedčil aj neprajníkov, že je tou najvhodnejšou osobou prevziať vedenie Detskej ORL kliniky. A voľba to bola dobrá. Vyrástli tu ďalší odborníci, množstvo študentov špecializačného štúdia získalo atestáciu, doktorandi pod jej vedením obhájili titul PhD. Jej rozhladenosť v problematike vrodených chýb a zvláštnych zaujímavých stavov detskej ORL bola

neobvykle široká. Problém nenechala nepovšimnuto plynúť, ale vnorila sa do svetovej literatúry a prišla na kĺb mnohým javom, ktoré by iní ponechali bez povšimnutia. Napísala viacero odborných kníh, posledná vyšla len pár dní pred jej odchodom. Monografia *Vrozené anomálie hlavy a krku* vydaná v českom vydavateľstve Grada akoby vykreslila jej plodný život. Počas celej svojej profesionálnej aktivity zbierala informácie, literárne zdroje, fotodokumentáciu o týchto zriedkavých medicínskych javoch a prakticky pre každú anomáliu našla vo svojom registri ilustráciu, aby vydala knihu, ktorá má aj významný medzinárodný dosah. Jej ďalšou láskou bola audiológia. Všetci, ktorí sa na tejto pôde pohybujeme, vieme, aký ťažký oriešok je vyšetřit sluch dieťaťa od narodenia až po obdobie, keď dieťa spoľahlivo spolupracuje. Janka Jakubíková vždy hľadela na skĺbenie technických novínok s priamym odborným a ľudským pozorovaním detského pacienta s poruchou sluchu. Svoje skúsenosti vložila do ďalšej monografie, *Detská audiológia*. Janku Jakubíkovú zdobí nielen jej vlastná publikačná a prednášková aktivita, ale aj významné medzinárodné publikácie členov kolektívu jej pracoviska. Niekoľko rokov bolo pracovisko Detskej ORL kliniky hodnotené veľmi vysoko medzi klinickými pracoviskami LF UK v počte publikácií na jedného pracovníka.

Janka Jakubíková bola aj medzinárodne uznávanou odborníčkou v detskej otorinolaryngológii. Bola členkou Výkonného výboru Európskej spoločnosti pre detskú otorinolaryngológiu, členkou redakčnej rady časopisu *International Journal of Pediatric Otolaryngology*. V Slovenskej spoločnosti pre otorinolaryngológiu a chirurgiu hlavy a krku viedla Sekciu pediatrickej otorinolaryngológie. Výpočet jej odborných aktivít by isto mohol zabrat viaceré stránky tejto spomienky na Janku Jakubíkovú. To, čo čísla a názvy nevyjadria, je jej vzťah, aký mala k svojim spolupracovníkom, povinnostiam. Vždy bola veľmi zodpovedná a nikdy sa nestalo, že by sa nejaká skúška alebo oponentúra neuskutočnila kvôli jej neprítomnosti alebo nenapísaniu posudku. Tí, ktorí mali chuť a záujem pracovať a rozvíjať svoju odbornosť, mali priestor na rozlet a viacerí to aj náležite využili. Mnohí doktorandi a atestanti sú jej vďační za cenné rady, pripomienky, oponentské posudky. Tieto aktivity bude veľmi ťažko nahradiť.

Čas, ten zázračný liečiteľ, tu bude mať nevýslovne ťažkú úlohu zmierniť bolesť a rany, ktoré po sebe zanechal nečakaný odchod profesorky Jakubíkovej.

Janka ďakujeme!

Milan Profant, predseda SSO

prof. MUDr. Janka Jakubíková, CSc.

Stretnutia ako je to dnešné sú bohužiaľ neoddeliteľnou súčasťou života každého z nás. Niekedy sa lúčime s priateľom, príbuzným či známym vcelku očakávané a niekedy nečakane a prekvapivo. Toto naše dnešné stretnutie sa snáď ani nedá označiť len slovom nečakané, je priam neveriteľné, absurdné, šokujúce, nepochopiteľné.

Prišli sme sem vzdať hold a rozlúčiť sa s pani profesorkou Jankou Jakubíkovou, ktorá dnes presne pred 2 týždňami plná jej nezdolateľnej energie doslova behala po klinike a organizovala prácu a spriadala plány do budúcnosti. Dnes pred týždňom sme sa dozvedeli tú neveriteľnú správu, že tu z ničoho nič už nie je a o ďalší týždeň sa tu stretávame na poslednej rozlúčke.

S pani profesorkou sme spolu nastúpili do prvého ročníka Lekárskej fakulty v roku 1970 a spolu sme absolvovali 6 rokov štúdia na pediatrickom smere až po promóciu v roku 1976. Ja som v auguste toho roku nastúpil do DFN na ORL oddelenie a zrazu v septembri tam bola aj ona. Prežili sme tam spolu takmer 37 rokov a nebyť tejto nepochopiteľnej udalosti, prežili by sme ešte niekoľko ďalších rokov. Osud ale zmenil jej plány. Je to o to neveriteľnejšie, že prekypovala obrovským množstvom energie, a to nielen psychickej, ale zdalo sa že i fyzickej. Bolo jej všade plno. Bolo a zrazu nie je. Ťažko tomu uveriť, ale musíme sa s tým zmieriť. Na klinike zostala po nej veľká prázdnota. Každý, kto ju poznal, si ju pre jej vlastnosti určite trvalo zachová vo svojich spomienkach.

Česť jej pamiatke!

Roman Staník

zástupca prednostu Detskej ORL kliniky